

РЕШЕНИЕ

№ 26067

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **5897** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба Х. А. И., гражданин на С., [дата на раждане], подадена чрез адвокат Л. Д., против Решение № 122Х от 15.04.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което последващата му молба с вх. № КП-01-855/25.03.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че неправилно са анализирани фактите, свързани с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Счита, че интервюиращият орган не се е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3 в от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20, с което се уточнява, че последваща молба може да се основава, както на нови факти, възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път от кандидата. Според изложеното в жалбата, интервюиращият орган не е изложил собствени мотиви по доводите и представените доказателства на жалбоподателя. Позовал се е единствено на справките от дирекция „Международна дейност“, като в този смисъл са наведени доводи за неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Всичко гореизложено се сочи като нарушение на материалния закон и основание за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, се представлява от процесуалния си представител адв. Л. Д., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Интервюиращ орган на ДАБ – МС – редовно призован, не се явява, депозира

писмено становище по същество за отхвърляне на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Х. А. И. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 105450-4456/06.08.2024г. на Дирекция „Миграция“, СДВНЧ – Любимец. С Решение № 1095/30.01.2025г. Председателят на ДАБ е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Постановеният административен акт е връчен на 19.02.2025г. и е обжалван, като с Решение № 3701/11.04.2025г., постановено по адм. дело № 512/2025г. Административен съд - Хасково (АС - Хасково) е отхвърлил жалбата на Х. А. И.. Решението на АС - Хасково е обжалвано пред Върховен административен съд (ВАС) на Република България, като с Решение № 12385/03.12.2025г., постановено по адм. дело № 5733/2025г. ВАС оставя в сила Решение № 3701/11.04.2025г., постановено по адм. дело № 512 по описа на АС - Хасково за 2025г. Решението на върховната инстанция е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за закрила на 10.12.2025г., с вх. № КП-01-8395 на ДАБ при МС. С писмо № РПЦХ-01- 7756/12.12.2025г. на молителят е отговорено, че молбата е нередовно подадена, тъй като същата не е заявена лично пред длъжностно лице на ДАБ, съгласно императивната разпоредба на чл. 58, ал. 3 от ЗУБ.

На 15.12.2025г. е подадена втора последваща молба за международна закрила по ЗУБ от жалбоподателя, с вх. № КП-01-8441 на ДАБ при МС. С Решение № 227 Х от 29.12.2025г. на интервюиращ орган в ДАБ при МС последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено неприсъствено на 20.01.2026г. Не е обжалвано и е влязло в законна сила. Чуждият гражданин подава трета последваща молба с № КП-01-791/19.03.2026г. С писмо № РПЦХ-01-1313/19.03.2026г. на молителят отново е отговорено, че молбата е нередовно подадена, тъй като същата не е заявена лично пред длъжностно лице на ДАБ, съгласно императивната разпоредба на чл. 58, ал. 3 от ЗУБ.

С подаването на своята четвърта последващата молба, жалбоподателят е представил Справки на ДАБ, относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., Отговор на ЗДОИ януари 2026 МВнР и Данни от електронни източници. Заявил е, че били налице нови обстоятелства за него и държавата му на произход, които имали отношение към преразглеждане на бежанската му история и не са били предмет на анализ в предходно производство.

С Решение № 122Х от 15.04.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), последващата му молба с вх. № КП-01-855/25.03.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, интервюиращият орган при Държавната агенция по бежанците при Министерския съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за разглеждане на последващата молба по същество, т.е. представените нови писмени доказателства, не могат да променят, първоначалните изводи за липса на предпоставките за предоставяне на закрила, поради което е издал оспореното решение.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подадена последваща молба за закрила, в 14-дневен срок интервюиращият орган при ДАБ МС се произнася с решение. Оспореното решение е издадено от компетентен орган и в изискуемия срок, тъй като молбата е подадена на 25.03.2026г., а решението на ДАБ е от 15.04.2026г.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което процесното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството е образувано на основание чл. 76а и следващите от ЗУБ. Тези разпоредба регламентират процедура по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Легалната дефиниция на понятието „последваща молба за международна закрила“ е дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, според който "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая подадената от чужденеца молба с вх. № КП-01-855/25.03.2026г. по описа на ДАБ е последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като с Решение № 1095/30.01.2025г. председателят на ДАБ е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. И.. Решението е обжалвано и потвърдено на всички съдебни инстанции, същото вече е окончателно и влязло в сила.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 работни дни от подаването на последващата молба за закрила интервюиращият орган при ДАБ МС единствено въз основа на представените писмени доказателства от чужденеца, без провеждане на интервю, взима решение, с което допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила. В случая, срокът е спазен, като подадената молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила, като е преценено, че от лицето не е доказано, че са налице нови обстоятелства, които да са основание за преразглеждане на неговия случай.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, води до извода, че нови обстоятелства са такива, свързани с личното положение на лицето или с държавата му на произход. Както правилно е преценено и в оспореното решение, по отношение на Х. А. И. не са налице нови обстоятелства, свързани с неговото лично положение.

Наведените в жалбата твърдения, не могат да променят вече установеното с влязло в сила решение на орган при ДАБ обстоятелство, че Х. А. И. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съдът не може да не се съгласи с аргумента, че чуждестранният гражданин не е доказал твърденията си, че ако се завърне в С., животът му ще бъде поставен в опасност. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически

убеждения.

Предвид това на анализ подлежи ситуацията в държавата по произход на жалбоподателя, а именно – С..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не заявява нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени и доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Съдът намира, че ситуацията в С. непрекъснато се променя, но от представените и приети, като доказателства по делото справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност” при ДАБ на базата на насоките за С. на Агенцията за убежището на Европейския съюз (АУЕС), не се установява наличие на въоръжен конфликт в тази страна, достигащ граници, представляващи заплахата за живота и здравето на цивилното население.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Понастоящем с член 40 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2004/83/ЕО е отменена, но текстът на член 15 от последната е преповторен в текста на член 15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/2007 г. на Съда на Европейския съюз, е запазило своето значение.

От представените по делото актуални справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, може да се направи извод, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут.

Положението в Сирийската арабска република е разгледано подробно и в решението на ВАС и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С., ще пострада. Точно обратното от справката е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката. Изложените от пълномощника на лицето данни – са общи и по никакъв начин не могат да бъдат съотнесени към изложените преди това факти в бежанската история. Няма данни за репресии от страна на властите към лица, потърсили убежище, както се твърди по същество. От данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

Независимо от несъмнено несигурната и усложнена обстановка в С., съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение. Наред с това следва да бъде посочено, че Х. А. И. не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С..

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като акта съответства и на материалния закон. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. И., гражданин на С., [дата на раждане], против Решение № 122Х от 15.04.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което последващата му молба с вх. № КП-01-855/25.03.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: